

פרקליט מטיוור
„כל הקלפים בידי התובע“

יש לי משהו. אני רוצה דחוף 32 בגדים. הבנת?
— כן.
— תגידי לגינני שז'קלין צילצלה מ-מ, רומי-בר, מקום העבודה שלי, והיא רוצה אותך דחוף בשביל 32 בגדים עוד היום בלילה. יש פה בן-אדם שמחכה, אמרי קאי, שאני מכירה טוב.
— אמריקאי...
— אמריקאי שאני מכירה טוב, שכבר כמה פעמים מכרתי לו בגדים, והוא קליאנט קבוע.
— כן.

● שיחה בין ז'קלין חוזמי ויוסף (ג'ו הקטן) יעקב, גם הוא בין הנאשמים... (אחרי שיחה בעניינים פרטיים)
— בדיוק כמו שבאתי הביתה, אמרו לי שהוא נתפס במאה-ארבעים גרם. (מדובר בחבר בשם תום, לא איש הרשת, שנתפס על-ידי המיסטרה, כשברשותו 140 גרם הרואין).
— לא נכון, לא לא, אל תזכירי מילה כזו בטלפון, מותק.
— ההא, שליחה.
— אסור, שלא יידעו למה.
— נכון.
— תגידי אחד-ארבע-אפס, זה כן.
— נכון, בסדר.

● שיחה בין יוסף עמיאל (אחיו של ראש-ההכנפיה) לבין יוסף חוזמי. שניהם עומדים לדין.
— שלום.
— מה העניינים?
— בסדר. אני רוצה שתכין לי.
— בסדר, מה אתה רוצה שיכינו לך?
— שיכינו לי שתיים-חמש וארבע-אפס. זה הכל.
— את הארבע-אפס, אתה רוצה בנפרד או במכה אחת?
— כן, אני אקח את זה איתי. את הארבע-אפס תעשה שיהיה אחד של אחד-חמש בנפרד, ואחד של שתיים-חמש.
— כן.
— רגע, תכין לי עוד אחד של שתיים-אפס.
— בסדר, זאת אומרת שתקח ביחד חמש-שמונה.
— לא, חמור! ביחד זה שמונה-חמש.
— כן.

„האדם הוא חס“

השיחה המוקלטת הבאה נוגעת לכושי. זוהי אחת מתוך שורה ארוכה של שיחות מוקלטות, המצביעה — לכאורה — על כך שכושי היה יותר מאשר שותף פסיבי ברשת. (בשיחות נוספות מסביר פיינזלבר לכושי שלא יחמם את החומר יותר מדי, וכיצד יש לארוץ).
בעיקבות שיחות אלה נאלץ עורך-הדין סטילר לנטוש את קריהגנה הראשון שלו. שגרס כי כושי היה רק מעביר הודעות טלפוניות. כפי שהסביר בראיון עימי, יפתח עתה קריהגנה על-פי ההנחה שהתביעה תצליח להוכיח את פעילותו של כושי ברשת, וחשוב רק שתרושם הכללי שיעשה כושי על השופטת יהיה חיובי.

● שיחה בין יוסף (ג'ו הקטן) יעקב ושמעון („כושי“) רימון.
— הלו!
— מי זה?

על עצמם צהרי, שאף גדול אויביהם לא יכול היה להביא עליהם.
„כן,“ השיב סטילר, „עניין ההקלטות הוא צרה-יצרורה. התביעה תנסה להוכיח, לפי ההקלטות, שכושי לא רק היה חבר פעיל ברשת, אלא אף התכוון לפתוח שר-תפות עם ידידים ישראלים, רשת עצמאית לסחר בסמים.“
„אנו נמנען שהשיחות המוקלטות ניות של כושי עם אודי ריון בישיב ראש לא היו רציניות. הוא היה נתון בשעת השיחות תחת השפעת השישי, ולא התכוון לדבריו ברצינות.“

מובן שאני ער לעובדה שטענה זו תעמוד בסתירה מסוימת לכל קריהגנה שלי, בו אני טוען שכושי שונה מכל שאר הנאשמים, המכורים לסמים קשים, שפעלו בעבור בצע-כסף. אבל אנסה להסיביר ששה מדובר בלקיחת השישי, שהוא סם קל ודי מקובל בגרמניה, ולא בלקיחת הרואין, שהוא סם קשה.

בסך-הכל, גם התובע יודע שכל הרקלפים בידי. הרי זה כאילו אני מתמודד עימו במישחק-פוקר, כאשר שנינו יודעים שיש לו ארבעה אסים ביד, ואני לא יכול אפילו לנסות לשחק כאילו היו גם לי קלפים טובים.

לדאמתו של דבר, ככל שהמישפט מתקדם, מצבו של כושי מידרדר במהירות. עניין ההקלטות עם אודי אינו מעניין אותי, כעורך-דין, ביגלל הנושא הישראלי, אלא ביגלל ההשלכות שיש לו לגבי מצבו הרמישפטי של כושי.

לפני שלושה שבועות נפגשתי במישב רדי, כמה פעמים, להתייעצויות עם עורך-דין ישראלי ידוע, יצחק סגל, שנשלח על-ידי חבריו של כושי בארץ. אני מבין, (מוציא מיכתב ממגירת שולחן, ומציג אותה) שהוא יגיע לכאן פעם נוספת, בשבוע הבא. אנו ננסה ביחד לחדש את הדיון על קריהגנה.

„אל תזכירי מילה כושי“

תוך כמה שעות, אחרי הגיעי ל-פראנקפורט, השגתי את תעתיקי סלילי-ההקלטה. הם חולקו לפרקליטים הרשונים, כדי שיוכלו להתגונן מפני העדויות. בהשגתם עזרו לי כתבי העיתונות הגרמנית המקומית, שקיבלו את „העמית הישראלי“ בידירות והיו מוכנים לסייע.

את שסתיהדיבור המיוחדת של נאשמי הרשת, ואת צופן הרמזים שלהם, ניתן להבין מתוך שלוש ההקלטות הבאות:

● שיחה של ז'קלין חוזמי (היא ובעלה בין הנאשמים) עם עננה פיינזלבר, אשתו של ה„גינני“, סגנו של עמיאל, ראש הכנפיה.
— תעשי לי טובה...
— נדמה לי שאני יודעת מי את.
— כן, ז'קלין.
— תגידי לגינני שטילפנתתי.
— בסדר.
— תשמעי...
— כן.
— אני יכולה לדבר איתך פתוח?
— כן.
— אני לא יכולה להגיד לך בטלפון את המילה שאני רוצה להגיד לך, או אני אניד לך אותה במילה בגדים. אויכיי?
— כן.

— מה זה מי זה, זה יוסי.
— אהלאן.
— אני צריך שתדל למטה.
— כן.
— תיקח אחד של שתיים-חמש.
— כן.
— ותוציא ממנה חמש.
— כן. להוציא חמש?
— ולהשאיר שתיים-אפס.
— כן.
— יהושע אמר שאני אניד לך.
— בסדר. אויכיי.
— תגידי לי, מתי זה יהיה מוכן?
— עוד עשר דקות.
— מאה אחוז.
— להתראות.

— אני מחכה, כי הבן-אדם פה, והוא חס על הסחורה, והבטחתי לספק לו אותה מחר.
— בסדר.

3 שיחות עם „אודי“

אולם הפצצה העיקרית במחסן התיביעה הגרמנית מורכבת מכמה שיחות של כושי, אשר מהן ניתן להסיק, לדעת נופייה של עמיאל ולפתוח רשת עצמאית של מיסחר בהרואין, בעזרת ידידים ישראליים בארץ ובלונדון.
זהות השותפים בלונדון שמורה עדיין בסוד כמוס, ואין „העולם הזה“ חופשי לפרסמה בשעת זו. היא עולה לשום כצל את כל היגיונים האחרים.

בסך-הכל דיבר כושי עם הידידים הלונדוניים האלה ארבע פעמים. בשיחות אלה אמר שהוא עומד לפתוח עסק עצמאי. „לא (המשך בעמוד 30)“

נאשם פיינזלבר

נאשמים חוזמי ואשתו ז'קלין

מטיור עם כושי

„כושי היה מסומם בחשיש כשהוא דיבר עם ישראל!“